

Z ráje do pekla. 20letá Australanka které Pfizer injekce změnila život. Žádná výjimka, děje se to pořád. Kdo přežije, je dítě štěstěny (VIDEO 17min, CZ Titl + Přepis)

- CZ24 News | 12. listopadu 2021

V tomto videu uslyšíme příběh 20leté ženy, Abrienne, která po Pfizer očkování dostala myokarditidu neboli zánět srdce. Za překlad děkuji Josefovi T.

Přepis:

Riccardo Bosi: Dobré odpoledne dámy a pánové, jmenuji se Riccardo Bosi a jsem národním vůdcem strany Australia One. A vítajte u dalších nejnovějších informací Australia One. Dnes tady máme speciálního hosta, jmenuje se Abrienne, je to dvacetiletá studentka univerzity zde v Sydney. Měla zkušenost s injekcí a je to zkušenost, kterou by chtěla sdělit všem mámám a otcům a taky mladým lidem. A doufejme, že tento příběh bude mít požadovaný účinek. Dobré odpoledne Abrienne, děkuji, že jste se k nám připojila.

Abrienne: Děkuji Riccardo, jsem ráda, že jste mě pozval do vaší show.

R: Je milé, že vás tady máme. Řekněte nám, prosím, svůj příběh od začátku do konce. Kdy jste dostala injekci a jak to šlo krok za krokem.

A: Když jsem poprvé dostala injekci, udělala jsem rozhodnutí, že bych si nechala dát injekci. Pro klid mé rodiny, pro klid v duši, abych je udělala šťastnými a taky proto, abych mohla dostat práci a abych mohla jít zpátky na univerzitu. V podstatě abych mohla dělat své každodenní aktivity. Injekci jsem dostala dvacátého, a byla to vakcína Pfizer. Za 3 až 6 dnů jsem začala pociťovat vedlejší účinky. Prvně to začalo mírnou bolestí hlavy, pak se to začalo přemísťovat... následující ráno jsem pociťovala bolesti krku, hodně křečí po celém hrudníku a můj hrtan a mé hlasivky byly divné a nebyla jsem schopna mluvit bez potíží. A měla jsem hodně bolesti... jako elektrické bolesti v konečcích mých prstů až po chodidla a celkově to byl hrozný zážitek. A co mě přimělo jít k všeobecnému lékaři, byly bolesti na hrudi a bolest hlavy, které se postupně v průběhu týdne zhoršovaly. Byla jsem tak unavená a neustále vyčerpaná a nevěděla jsem proč. Nepřipadala jsem si ve své obvyklé kůži.

Takže jsem šla k praktikovi a praktik vyslechl všechny mé symptomy a rozhodl, že mě vezmou do nemocnice, kde jsem seděla na pohotovosti asi 3 až 5 hodin, jen čekáním a pak když mě konečně přijali, řekli mi, že mi musí provést hromadu krevních testů. Udělat covid test, aby se ujistili, že jsou všichni v bezpečí a já jsem očekávala, že půjdu ten den domů, ale oni mě přijali, protože měli podezření, že jsem dostala myokarditidu, což je zánět srdce, z injekce od Pfizeru. A od této chvíle se to postupně zhoršovalo a moje hladiny troponinu na pohotovosti byly kolem 523 ng a abych to zkrátila, zůstala jsem na pohotovosti přes noc a neustále mě důkladně sledovali.

Byl tam hluk a nebylo to vůbec pohodlné. Jak si umíte představit, je zcela nemožné se vzpamatovat v

takovém prostředí. Po tom, později té noci jsem byla převezena na akutní jednotku do nemocnice v Blacktownu... A tam dělali ještě více důkladný monitoring a pořád to byla celkově velmi nepříjemná zkušenost, obzvláště jsem se musela celou noc vyrovnat s velkou bolestí. Bylo to k nevydržení. Jestli něco, bylo to velmi vysilující. Pak druhý den mě poslali na ultrazvuk. Všechno bylo čisté, ale oni stále řešili, proč jsem měla ty bolesti a oni neustále velmi popírali to, když jsem jim říkala, že to má souvislost s injekcí od Pfizeru. Říkali, ne to nemůže být tohle, to s tím nemůže mít souvislost, ale v hloubi duše jsem si jistá, že to kvůli tomu je, protože jsem zdravá dvacetiletá holka, starám se o sebe, nedělám hlouposti se svým tělem.

To je zcela nemožné. A pak následující den, poté, co mi dělali ultrazvuk, jsem se tak nějak začala zlepšovat. Ale pokud něco, já jsem to říkala sestřím, protože jsem prostě chtěla jet domů. Necítila jsem se bezpečně nebo šťastná v té nemocnici, která se o mě měla postarat, ale pokud něco, celé to bylo nepříjemné, celý ten pobyt. Necítila jsem se tam bezpečně, v jedné chvíli, jsem si jistá, bylo tam... jsem byla na pokoji se šesti jinými pacienty, kde jsme byli oddělení papírovým závěsem a neměla jsem pocit, že to bylo bezpečné, když lidé kolem mě kašlou a kýchají. Jak tohle nemá podporovat vytváření bakterií v této části všeobecného zařízení. Takže nevím. Prostě jsem se tam necítila bezpečně a poslední den, kdy jsem byla propuštěna, kolem chodily sestry z propouštěcího oddělení a nabízely injekce. A když jsem jim řekla, že je nechci, ptaly se mě proč. A opravdu se mi nechtělo jim ten den poskytovat více zdravotních informací, než bylo potřeba.

A ony byly tak neodbytné a já jsem řekla, ne! Nechci, já už jsem injekci dostala a ony se ptaly, kdy jsem objednaná na další dávku. V hloubi duše jsem jim chtěla říct, že jim do toho nic není, protože není. Jenom doktor by tohle měl vědět. Ale stejně velmi trvaly na tom, abych si dala injekci. Chodily od pacienta k pacientovi na propouštěcím oddělení a ptaly se jich, jestli už byli očkováni, a ony byly připraveny to očkování provést na místě. Což bylo velmi nepříjemné, a pro mě vlastně velmi znepokojující, protože jsem tam byla nějaké tři dny s myokarditidou, což je strašné samo o sobě. Nečekala jsem, že bych z tohoto očkování mohla dostat problémy se srdcem.

Takže, ano, jsem šokovaná a zklamaná výsledkem svého rozhodnutí. A teď musím počkat skoro celý měsíc, aby mi mohli udělat zátěžový test. S lékařem, kterého mi navrhli v nemocnici. Nemohu jít na vyšetření až do 15. prosince. Je opravdu frustrující a je to zklamání, že nemohu pokračovat se svým životem. V tuto chvíli chci jít zpátky na univerzitu, chci jít zpátky do práce, ale ještě ani nevím, jaké jsou mé limity. A je velmi stresující nevědět, co v tuto chvíli mohu a nemohu dělat. Tohle je prostě bezprecedentní období, které je velmi zneklidňující, protože si chci budovat budoucnost, víc než cokoli jiného, a teď jsem v tom limitovaná. Kdy jsem mohla prostě zůstat doma a čekat, až se všichni následujících dvou až čtyřech letech přežene, a zůstat zdravá.

Teď jsou lidi na internetu, kteří mi říkají, že budu žít 4 nebo 5 let, což nevěřím, že je pravda. Protože to byla akutní myokarditida a ne chronická myokarditida. To jsou tyto věci, kdy lidé trusí své drobné poznámky, které vás znepokojují a případně vás to nutí pochybovat o vaší realitě. Opravdu vás to nutí ptát se: Jsem v bezpečí? Je to, co mi doktoři říkají, skutečně pravda? Je to faktická informace, které mohu věřit? Protože v těchto dnech jsem slyšela o lidech jako Ozzy Kozak a spoustě dalších skvělých lidech, kteří se postavili proti tomuhle plánu, kdy lékaři krmí pacienty a obyvatelstvo těmito dezinformacemi. A to je znepokojující.

R: Ještě k tomy Abrienne... vy jste se snažila přesvědčit zdravotníky, že to souvisí s očkováním a oni se proti tomu postavili, jak jste řekla. Nabídli nějaký jiný uspokojivý důvod pro tento náhlý výskyt?

A: Ne, oni chtěli dělat více testů. Jen chtěli dělat více testů, více krevních testů, více EKG a já jako... to je nemožné. Jako já nic nedělám, já obvykle sedím doma. Já jsem domácí tvor. Nedělám nic, nechodím na mejdany, nepiju, nemám ráda alkohol... Je nemožné, že bych mohla získat tuto nemoc z cehokoliv jiného.

R: Mohlo by to být dědičného původu?

A: O tom velmi pochybuju.

R: Dobře. Připustil někdo ze zdravotníků, že by to mohlo souviset s injekcí?

A: Ano.

R: Aha, takže nakonec ano?

A: Ke konci mého pobytu v nemocnici v Blacktownu, nebudu zveřejňovat jméno lékaře kvůli soukromí... On mi řekl ano, má to souvislost s Pfizerem, protože nemohli dojít k ničemu jinému.

R: Byli v nemocnici nějakí jiní pacienti, kteří trpěli podobnými nebo souvisejícími problémy?

A: Ano. Bylo tam asi 20 jiných lidí jen na samotné pohotovosti v době, kdy jsem o tom mluvila se sestrou. Zeptala jsem se, kolik lidí, neptala jsem se kdo jsou, protože, víte, do toho mi nic není. Jenom jsem chtěla vědět, kdo je na tom stejně jako já a kolik jich je, a ano...

R: Takže tam bylo asi 20 lidí, na tom místě, kde jste byla, a i přesto zdravotníci tlačili, abyste si dala injekci.

A: Ano.

R: Hrozné.

A: A pro mě to bylo velmi stresující. Ve chvíli, kdy mi v nemocnici nabídli další očkování, řekla jsem si, že musím odtud vypadnout. Musím se co nejdříve dostat domů, než tu zase nějak uvíznu a budu mít delší pobyt, než opravdu potřebuji.

R: Chtěla byste něco říct zdravotnickému personálu na osobní úrovni? Ne na profesní, ale na osobní úrovni. O jejich chování, o jejich zacházení s vámi?

A: Podívejte, já jsem velmi vděčná za to, jak se ke mně chovali. Byli ke mně velmi laskaví, byli velmi milí a starali se o mě velmi dobře. Jediní lidé, na které si stěžuji, jsou ti, kteří mi nabízeli očkování a kteří se ze mě opravdu snažili ten den tahat informace. Do toho jim nic nebylo, aby se mě ptali na mou zdravotní historii. Na cokoliv, co se týkalo mého zdraví všeobecně. Protože já jim nemusím předkládat své zdravotní informace, pokud se nejedná o lékaře, který mi má pomoci.

R: A co to odhalení, poté, co popírali jakékoliv spojení mezi vaším problémem a injekcí. To odhalení, že minimálně 20 dalších lidí trpí tím samým. Ten fakt, že to před vámi tajili. Jak dlouho jste byla v nemocnici? 3 dny?

A: Zjistila jsem to druhý den. Takže jsem si v té době byla jistá, že se to určitě vztahuje k injekci Pfizeru. Byla jsem o tom silně přesvědčena celou tu dobu. Byla jsem kvůli tomu velmi rozčilená. Oni určitě poznali, že jsem kvůli tomu byla velmi rozčilená. Ano, oni v tomhle neměli žádné jiné zjištění. Protože já jsem věděla s určitostí, že jsem byla velmi... před očkováním jsem byla ve velmi dobrém stavu. Vůbec jsem nekašlala, nic takového.

R: A jaká je prognóza s myokarditidou. Co to znamená na denní bázi. Co můžete a nemůžete dělat?

A: Stále musím podstoupit zátěžový test mého srdce. Což znamená cvičení a pak mě připojí ke snímači srdečního tepu, aby se ujistili, že mohu cvičit a zvedat těžké věci a tohle všechno, ale ještě nevím.

R: Takže tam mohou být dlouhodobé, mohou být nějaké dlouhodobé...

A: Vím s určitostí, že akutní znamená krátkodobé, a omezení by mělo trvat 8 týdnů až tři měsíce. Takže jen doufám, že je to tohle a ne něco dlouhodobého, protože to by mi zlomilo srdce, pokud by to bylo dlouhodobě. Víte?

R: Určitě. Abrienne, co děláte, co studujete na univerzitě?

A: Na univerzitě studuji skladání písní.

R: Skladání písní.

A: Ano.

R: Skvělé. Ještě jedna poslední otázka. Chtěla byste sdílet nějaký vzkaz s ostatními matkami a otci a s mladými muži a ženami ve vašem věku? Co by si měli uvědomit před tím, než dostanou injekci?

A: Řekla bych, pořádně si to rozmyslete a ujistěte se, že je to vaše rozhodnutí. Víte, ujistěte se, že vy jste si jistí, že to chcete sami kvůli sobě. Nedělejte to kvůli jiným lidem. Pokud byste měli dostat injekci, dělejte to pro sebe, ano? Ale především, vemte v úvahu lidi jako jsem já, kteří jsou teď zkrátka vyděšení ze samotných vakcín, protože podle lékaře mám dočasné problémy se srdcem. Ano, jen to prostě opravdu vemte v úvahu. Nebudte naivní, tak jak jsem byla já. Protože já jsem moc nepřemýšlela o tom, jestli si mám dát injekci. Moc jsem nad tím nepřemýšlela. Prostě jsem jen šla a dostala to a všechna tato rizika, to byly myšlenky až potom. Nepřemýšlela jsem jasně a jsem na sebe opravdu naštvaná. Protože je to jenom moje vina v tom všem.

R: Možná ne tak úplně. Protože tady máme celou vládu, byrokracii a lékařskou profesi, které to prosazují a v žádném případě se tomu nedá říkat informovaný souhlas. To je zkrátka... to je špatné na tolika úrovních. Takže já si nemyslím, že je to vaše vina, Abrienne. Ale určitě se za vás budeme modlit a když se dostaneme k moci, tak se ujistíme, že budou podniknuty všechny kroky, aby bylo pomoheno každému, kdo trpí negativními dopady injekce. Dámy a pánové, tohle byl příběh Abrienne. Pořádně si to rozmyslete. Chcete ještě cokoliv říct, než se rozloučíme, Abrienne ?

A: Lidi prosím, pořádně si to rozmyslete, nebudte hloupí, jak jsem byla já. Opravdu o tom přemýšlejte. Mějte dotazy, udělejte si svůj vlastní průzkum, jděte hluboko. Nehledejte jenom na Google, ale i na DuckDuckGo. Jděte přes privátní VPN, ujistěte se, že dostáváte ty informace, které potřebujete, před tím, než si necháte píchnout věci, o kterých nevíte, že jsou opravdu faktické a pravdivé. Tato injekce není 100% účinná. Nedá vám to 100% imunitu, stejně tak jako každé jiné očkování. Prosím, nebudte v tomhle blbí. Přemýšlejte a dívejte se v širších souvislostech. Prosím. Žádám vás o to. Děkuji.

R: Abrienne, moc vám děkuji za váš dnešní čas a za vaši odvahu přijít pomoci jiným lidem. Dámy a pánové, jmenuji se Riccardo Bosi a jsem národním vůdcem Australia One a jak řekla Abrienne, než si dáte injekci, prosím, pořádně si to rozmyslete.

Zdroj: bitchute.com

Překlad: Josef T.

Titulky: David Formánek